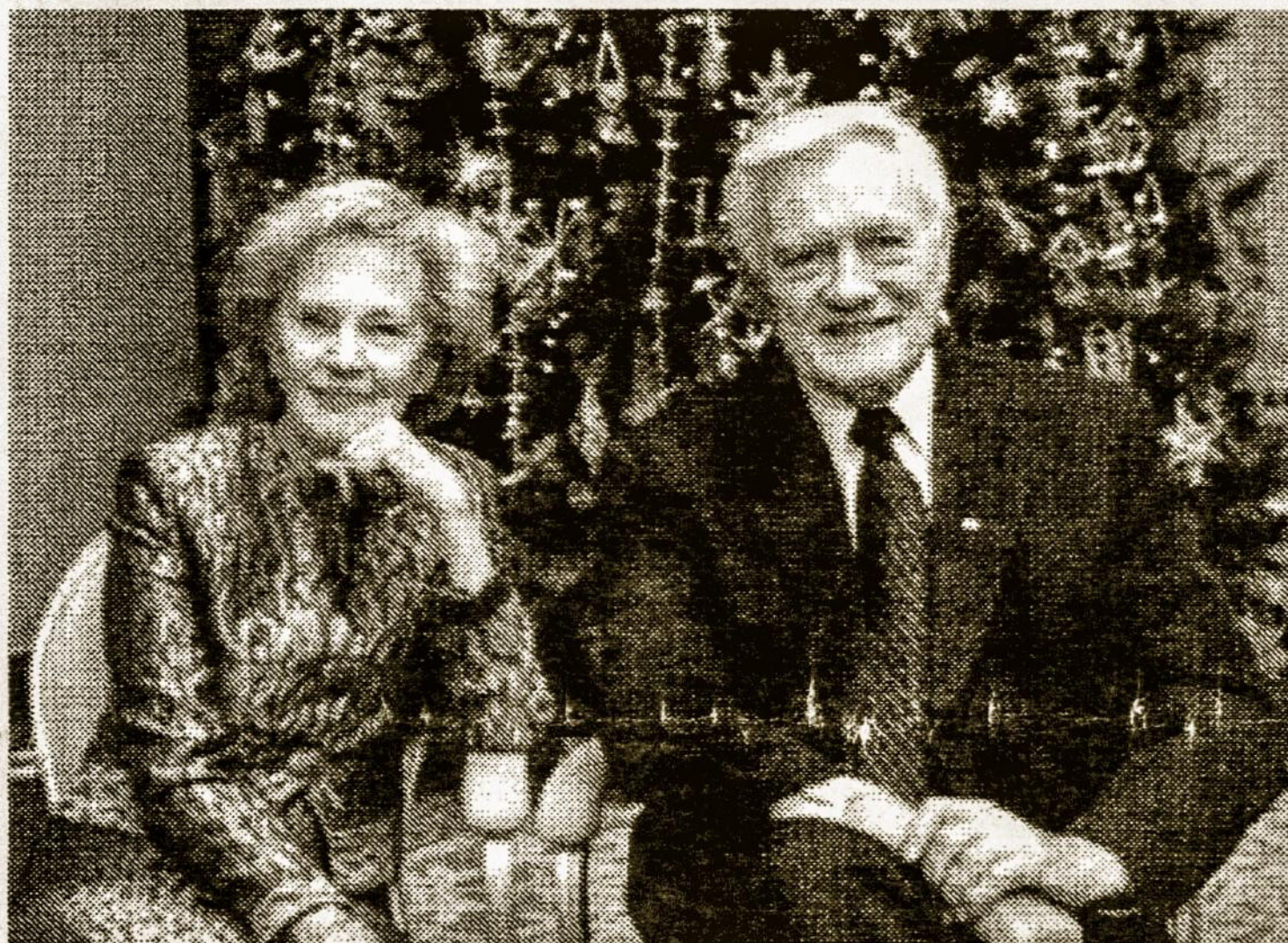

Prezidento Valdo Adamkaus ir ponios Almos Adamkienės kalėdinis sveikinimas užsienyje gyvenantiems lietuviams

Dž.Barysaitės nuotr.

Brangieji Lietuvos žmonės, Tautietės ir tautiečiai,

Šį vakarą lietuviai kartu su visu krikščioniškuoju pasauliu švenčia Kristaus gimimą. Prie Kūčių stalo renkasi šeimos, kad pasikeistų gerumu, prisimintų iškeliavusius į Anapilį artimuosius, pasidalytų Kalėdaitį, pasidžiaugtų buvimu su artimaisiais.

Žinau, kad daugeliui šeimų Kūčių vakaras atneša ne tik džiaugsmą ir viltį, bet ir liūdesį bei ilgesį.

Daugybė mūsų tautiečių svarbiausią metų šventę pasitinka tolimoje šalyje, tapusioje antrąja tėvyne, ir į tėvų namus gali sugrįžti tik mintimis. Esu tai patyręs. Žinau tokioje situacijoje esančio žmogaus mintis ir viltis. Žinau, kad gimtųjų namų ilgesys Šventų Kalėdų išvakarėse pajuntamas itin skaudžiai.

Bet žinau ir tai, kad viltys pildosi. Žinau, kad

Lietuva, nors išgyvena tikrai daug rūpesčių ir vargų, jos žmonės tebesaugo savyje didelę dvasios stiprybę, darbštumą, didelę galią mylėti ir išlikti žmonėmis. Šių idealų ir vertybių palaikomi, tikrai galime kartu sukurti geresnę, teisingesnę, šviesesnę Lietuvą. Tokią, į kurią norės grįžti anksčiau ją palikusieji tautiečiai bei jų vaikai.

Todėl nuoširdžiai prašau: kad ir kaip toli nuo tėvynės šiandien esate, galvokite apie sugrįžimą. Saugokite lietuviybę ir perduokite ją savo vaikams. Kad ir kaip būtų sunku, atsiminkite: Lietuva – ne tik Jūsų tėvų ir senelių

gimtinė, ne tik gimtosios kalbos ir savų tradicijų kraštas. Lietuva – tai Jūsų dvasinės pilnatvės šalis, kurioje visada būsite labiausiai laukiami, labiausiai reikalingi ir brangūs.

Nuoširdžiai linkiu, kad visus, visuose pasaulio kampeliuose šiandien esančius lietuvius sietų šis tikėjimas ir pasitikėjimas. Kad vieni kitiems dažniau būtume tokie, kokie esame šį vakarą: šiltesni, atlaidesni, artimesni.

Šio tikėjimo šviesoje nuoširdžiai sveikinu visus Jus, brangūs tautiečiai, kad ir kur šiandien būtumėte. Sveiki sulaukę Šventų Kalėdų.

Ponia Alma Adamkienė:

Nuoširdžiai sveikinu su šventėmis visas lietuvių šeimas – vaikus, jų mamytės, tėvelius ir artimuosius. Linkiu, kad Jūsų namai būtų jaukūs ir šilti, kad juose gyventų meilė ir dvasinis artumas. Nuoširdžiai sveikinu visus, mažus ir didelius – sveiki sulaukę Šventų Kalėdų.

KALĖDINIAI SVEIKINIMAI

Argentinos lietuvių radijo valandėlė

www.lietuviams.com
komanda

*Nuoširdžiausi sveikiniai
šv. Kalėdų proga! Tegul Kalėdinė
žvaigždė atneša ramybę į kiekvieną
širdį ir kiekvienus namus!*

*Lietuvių grįžimo į tėvynę
informacijos centras*

*Information Center for
Homecoming Lithuanians*

*Sveikinimas
iš buvusio
LR ambasa-
doriaus Lon-
done Aurimo
Tauranto*

**Sv. Kalėdų ramybė
ir džiaugsmas telydi
Naujaisiais, 2008-aisiais Metais!**

Aurimas Taurantas

LIETUVOS RESPUBLIKOS AMBASADA JUNGTINĖJE KARALYSTĖJE PRANEŠIMAS

Londonas, 2008-01-07

2008 M. NACIONALINIS DIKTANTAS JUNGTINĖJE KARALYSTĖJE

Jau trečiąjį Nacionalinio diktanto konkursą rengia politikos savaitraštis „Atgimimas“ kartu su partneriais, tarp kurių – Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija.

Lietuvos Respublikos ambasada Jungtinėje Karalystėje kviečia visus, mokančius lietuvių kalbą ir norinčius išmėginti savo jėgas Nacionalinio diktanto konkurse, iš anksto registruotis elektroninio pašto adresu chancery@lithuanianembassy.co.uk ir atvykti į Ambasadą 2008 metų sausio 26 dieną, šeštadienį, iki 8:45 val. Grinvičo laiku. Registruokitės neatidėliodami, nes vietų Ambasadoje skaičius yra labai ribotas.

2008 m. sausio 26 d. 9 val. Grinvičo laiku (11 val. Lietuvos laiku) Nacionalinio diktanto tekstas bus skaitomas:

- 1) Lietuvos televizijos antrojoje programoje;
- 2) Lietuvos radijo pirmojoje programoje;
- 3) Lietuvos radijo ir televizijos svetainėje – www.lrt.lt.

Svarbiausia šio konkurso sąlyga – diktantas turi būti rašomas visose valstybėse tą pačią dieną ir tuo pačiu metu.

Konkurso metu bus renkami ir raštingiausias Lietuvos gyventojas, ir raštingiausias užsienyje gyvenantis lietuvis.

Ambasada kviečia visas Jungtinėje Karalystėje esančias lietuvių visuomenines organizacijas, neformalius lietuvių bendruomenės sambūrius, lituanistines mokyklėles, įvairias švietimo ir kultūros ugdymo studijas, visų rūšių žiniasklaidą prisidėti prie Nacionalinio diktanto organizavimo – pakviesti savo kolegas, draugus ir artimuosius, savo mokinius ir auklėtinius bei pabandyti suburti įvairaus amžiaus ir profesijų lietuvius Nacionaliniam diktantui visoje plačioje Karalystėje – Birmingham, Manchester, Newcastle, Norwich, Nottingham, Peterborough, Šiaurės Airijoje, Škotijoje, Velse ir kitur.

Tuos, kurie turi galimybių organizuoti Nacionalinio diktanto konkursą savo mieste ar rajone, prašome pranešti Ambasadai iki 2008 m. sausio 14 d. elektroninio pašto adresu - grabazis@lithuanianembassy.co.uk. Daugiau informacijos apie konkursą skelbiama Užsienio reikalų ministerijos tinklalapyje – <http://www.urm.lt/index.php?779868908>.

84 Gloucester Place
London W1U 6AU
United Kingdom

Telefonas +44 (0)20 7486 6401
Faksas +44 (0)20 7486 6403

El.paštas chancery@lithuanianembassy.co.uk
www.lithuanianembassy.co.uk
www.urm.lt

Imigracija skatina klestėjimą

2008-01-06

“Imigracijos ribojimas – grėsmė viso pasaulio ekonomikai” - teigia „The Economist”.

Tačiau vis labiau išsivysčiusiose rinkose populiarėja antiimigrantiškos nuotaikos – čia pirmuoja Prancūzijos, Šveicarijos ir Danijos rinkėjai. Tačiau tikėtis imigracijos srautų mažėjimo – beprasmiška. Gyventojų persikėlimą skatina ekonominiai faktoriai, o imigracijos naudą supratęsios valstybės praturtėja viso pasaulio talentais.

Net Europos Sąjunga, pietuose nuolat susidurianti su nelegalios imigracijos bangomis, supranta ekonominę tikrovę. Europos Komisija neseniai pasiūlė „mėlyną kortelę“, kuri leis kvalifikuotiems migrantams su darbo pasiūlymu gyventi ir dirbti bet kurioje iš 27 šalių ir net atsivežti šeimą.

„Istorija parodė, kad imigracija skatina klestėjimą“ - skelbia „The Economist“. Ir ne tik išsivysčiusios šalys iš imigracijos turi naudos: imigrantai siunčiamais pinigais palaiko ir savo valstybes.

"Cafe Emigrant" koncertas

NIJOLĖ NAMONTAITĖ ROMAS DAMBRAUSKAS
EDMONDAS ČIVINSKAS GRUPE "VARIAS"

Kviečiame Jus ir Jūsų draugus š.m. SAUSIO 19d.
dalyvauti labdaros vakare,
skirtame Jungtinės Karalystės Lietuvių
paauglių švietimo
bei laisvalaikio organizavimui paremti.

Bilieto kaina - £60. Vietų skaičius ribotas.

Į bilieto kainą įeina:

"Cafe Emigrant" koncertas, loterija,
aukcionas, vakarienė.

MENIU1 į kainą įskaičiuota. Meniu, pranešus iš
anksto, galite pasirinkti ir kitą, sumokant skirtumą
papildomai.

Renginys vyks: Menzies Prince Regent Hotel, Manor Road, Woodford Bridge, Chigwell,
London, IG8 8AE

Registracija vyksta iki SAUSIO 16d. el. paštu administrator@cafeemigrant.com
Registruojantis prašome nurodyti pageidaujancio dalyvauti vakare asmens vardą bei pavardę bei
asmens atsakingo už mokėjimą kontaktinį tel. numerį.

Rengėjai

MENU

£30.95	£32.95	£34.95	£36.95	£46.95
Menu 1	Menu 2	Menu 3	Menu 4	Menu 5
Seasonal Melon with compote of seasonal fruits	Chicken Liver Parfait with red onion marmalade and brieche	Rosette of Prawns and Smoked Salmon served with a lemon and dill crème fraiche	Goats Cheese and Red Pepper Tartlet finished with pesto dressing	Traditional Oak Smoked Salmon served with lemon red onion and capers
***	***	***	***	***
Breast of Chicken with mushroom and tarragon sauce	Pork tenderloin with apple and calvados sauce	Breast of Chicken wrapped percotte with green peppercorn and shallot sauce	Roast Half Rack of Lamb with port thyme and redcurrant reduction	Roast Sirloin of Beef served with wild mushroom and red wine sauce and Yorkshire pudding
***	***	***	***	***
Profiteroles with hot chocolate sauce	Chocolate Torte served with coffee cream	Individual Apple Tart with crème fraiche	Honey Bread and Butter Pudding served with vanilla ice cream	Lemon Tart accompanied by compote of berries and chantilly cream
***	***	***	***	***
Coffee and Mints	Coffee and Mints	Coffee and Mints	Coffee and Mints	Selection of British and Continental cheeses with celery and crackers

Sausio 2 d. – 2008

Žinutė informacijoms išeivijoje, prašome paskelbti, ačiū!

Algirdo Kazlos nuotraukoje – tautiškai apsirėdę maldininkės ir svečiai, nešini parapijų ir organizacijų vėliavomis, 2007 m. rugsėjį sutartinai keliauja į šventės iškilmes Šiluvoje.

Visi keliai 2008-aisiais veda į Šiluvą, registruokimės ir dalyvaukime!

Jubiliejinės 400 m. iškilmes Lietuvoje švėsime 2008 m. rugsėjo 6-15 dienomis Dievo Motinos apsišventinimo vietoje Šiluvos šventovėje.

2008 m. rugsėjo 15-oji, pirmadienis, yra skirta maldai ir šven-timui su lietuviais, gyvenančiais užsienyje ir Lietuvos etninėse žemėse.

Kviečiame išeivijos tautiečius bei svečius, švenčiant visas iškilmių dienas, ypač rugsėjo 15-ąją jungtis ir aktyviai dalyvauti šioje išeivijai skirtoje jubiliejaus dienoje.

Išeivijos parapijų bendruomenės ir kunigus, organizacijas, chorus, meno grupes, ypač jaunimą kviečiame aktyviai telktis į dienos organizavimą, siūlyti savo prisistatymus, menines ar akademines programas. Šios dienos svarbiausia dalis – Šiluvos aikštėje bendra iškilminga šv. Mišių liturgija. Kviečiame ruoštis, bur-

tis ir liturgijoje gausiai dalyvauti visus maldininkus, išeivijos muzikus, chorus ir ypač jaunimo ansamblius.

Išeivijos dienos programą koordinuoja ir dalyvius registruoja ses. **Pranciška Bubelytė FDCJ**, el. paštas: pranciskai@yahoo.com, tel. +370-37-730488, mob. +370-650-76520. Adresas: Nasturtų g. 7, Kaunas LT-50181, Lithuania.

Bendra informacija Šiluvos piligrimams – Jono Pauliaus II namuose, el. paštas: jono.pauliaus.namai@kn.lcn.lt, tel. +370-428-79200, mob. +370-687-87124. Adresas: M. Jurgaičio g. 5, Šiluva LT-60432, Raseinių raj., Lithuania.

Užsienio lietuvių katalikų sielovada

Išrinktas Jungtinės Karalystės metų lietuvis

2007-12-21

Svetainės „Anglija.lt“ ir laikraščio „Infozona“ skaitytojai Jungtinės Karalystės metų lietuviu išrinko Liną Danielių!

Už lietuvių darbininkų teises kovojantis Linas Danielius surinko daugiausiai balsų internetiniame balsavime. Jų užteko aplenkti artimiausius kandidatus - kunigą Petrą Tverijoną ir Lietuvos verslo ir komercijos rūmų prezidentą Martyną Jokšą. Balsavusieji lietuvių mugės Stratforde metu daugiausiai balsų atidavė kun. P.Tverijonui ir ambasadoriui Vygaudui Ušackui.

Balsuoti buvo galima interneto svetainėje „Anglija.lt“, elektroniniu paštu, sms žinutėmis bei užpildant anketą lietuvių kalėdinės mugės Stratforde metu.

Prieš porą metų atvykęs į Londoną L.Danielius, kaip ir daugelis į Angliją atvykusių lietuvių, savo karjerą pradėjo viešbutyje – dirbo porteriu. Po pusmečio jis įsijungė į or-

L. Danielius

www.Anglija.lt

ganizacijos „London Citizens“ veiklą, skirtą kovoti už geresnes darbo sąlygas, ir paskatino viešbučio „Hilton“, kuriame pats dirbo, kambarines pradėti kovą dėl geresnių darbo sąlygų bei didesnio užmokesčio. Prie viešbučio surengta akcija patraukė žiniasklaidos dėmesį ir viešbučio vadovybė buvo priversta atsižvelgti į darbuotojų reikalavimus.

Vėliau L.Danielius buvo pakviestas dirbti į „London Citizens“ organizaciją ir drauge su įvairių bendruomenių atstovais buria žmones kovai dėl geresnių darbo ir gyvenimo sąlygų. Patarimo ir pagalbos į jį kreipėsi nemažai su išnaudojimu susidūrusių lietuvių.

Rinkimų nugalėtojai bus įteikta „Infozonos“ atminimo taurė.

Lietuviško meno zona buvusiame Londono tunelyje

Sausio mėnesį „Southwark Playhouse“ teatre Londono publika galės įvairiapusiškai susipažinti su Lietuvos teatro, kino, dizaino bei muzikos kūrėjų darbais.

Lietuvos menų festivalyje, kurį rengia Menų spaustuvė ir Lietuvos Kultūros ministerija, bendradarbiaujant su Lietuvos ambasada Londone, ištisas tris savaites vyks „Lietuvos meno festivalis“, kuriame – trijų jaunųjų lietuvių dramaturgų pjesių premjeros, dizaino fotografijų paroda, gyvo garso koncertai ir šeši lietuviški filmai.

Trys pjesės, kurias šiuo metu repetuoja britų aktoriai – tai Mariaus Macevičiaus „Antoškos kartoškos“, Gabrielės Labanauskaitės „Skaudžiausia“ ir Dvilės Katiliūtės „Lėlė“. Jas stato projekto meninė vadovė Svetlana Dimcovič kartu su kitu „Southwark Playhouse“ režisieriumi, Simonu Usheriu.

Pasak Lietuvos kultūros atašė Jungtinėje Karalystėje Indrės Daunytės, labai svarbu, kad jaunais lietuvių dramaturgais patikėjo britų režisieriai ir aktoriai. „Tikimės, kad šis pripažinimas ne tik atskleis britų teatralams jaunosios Lietuvos menininkų kartos pasaulėžiūrą, bet ir paskatins rašančiuosius teatrui Lietuvoje idėmiau apsidairyti aplinkui ir įvertinti savo talentus“, – teigia viena projekto organizatorių.

Spektaklių premjeros vyks kasdien tris savaites, sausio 8-26 dienomis. Menų spaustuvės direktorius Audronis Imbrasas teigia, kad šis projektas – tai bandymas perkelti nacionalinę dramaturgiją į tarptautinę sceną. Be to, spektaklius stato britų režisieriai ir aktoriai – interpretuodami

medžiagą savaip, pateikdami lietuviškas realijas per savo prizmę. „Rengdami šį projektą esame priversti naujai pažvelgti į spektaklių statymo ir vadybos procesą. Visų pirma, britai vienu metu stato tris premjeras su tuo pačiu aktoriniu sąstatu – ir visa tai per tris savaites. Tai Londone įprasta. Antra – teatras pageidavo rodyti premjeras kasvakar tris savaites. Londono teatrinio gyvenimo tempas labai skiriasi nuo lietuviškojo“, – sakė jis.

Lietuvišku menu besidominti Londono auditorija taip pat turės galimybę susipažinti su kitų Lietuvos menininkų darbais. Po spektaklių publika bus kviečiama į džiaz muzikanto-perkusininko Tomo Dobrovolskio ir dainininkės Astos Paulauskaitės koncertus. Kitais vakarais bus rodomi Vytauto V. Landsbergio, Audriaus Stonio, Petro Savickio, Mariaus Ivaškevičiaus bei Giedrės Beinoriūtės filmai. Taip pat bus pristatyta fotografijų paroda „Lithuanian Design in Progress“, kurioje eksponuojamos Ž.Stankevičiaus, R.Šukio, E.Rakauskaitės, M.ir A.Bučų, D.Liškevičiaus, E.G.Bogdanienės bei kitų kūrėjų darbų nuotraukos, kuriose dizainą žvelgiama kaip į kultūros reiškinį, domimasi įvairių dizaino sričių tarpusavio sąveika, jo santykiu su architektūra, daile.

„Southwark Playhouse“ teatras, kaip ir pati Menų spaustuvė, turi unikalią poindustrinę aurą – jis įsikūręs po London Bridge stotimi, buvusiuose tuneliuose. Tad trims savaitėms šie buvę tuneliai virst lietuviško meno – naujų formų, idėjų, tarpkultūrinio dialogo paieškų zona.

Mažųjų lietuvių literatūrinius sugebėjimus įvertino ir airiai, ir britai

Lietuvos vardą pasaulyje garsina ne tik jaunieji matematikai, informatikai ar chemikai iš mūsų mokyklų, bet ir emigrantų atžalos. Didžiojoje Britanijoje ir Airijoje gyvenantys du mažieji lietuviai gali didžiulius literatūriniuose konkursuose nosis nušluostę būriams bendraamžių, kuriems anglų kalba yra gimtoji.

Prieš keletą savaitių Lietuvos pavadinimas nuskambėjo skelbiant Jaunųjų metų poetų konkurso, rengiamo Didžiojoje Britanijoje, nugalėtojų vardus. 8-metis Edvinas Kavaliauskas poetų varžybose įveikė daugiau nei 500 moksleivių ir pateko tarp geriausiųjų.

Dar prieš porą metų, pradėjęs mokytis Cortono pradinėje mokykloje, berniukas vargiai kalbėjo angliškai. Anot jo mokytojos Christine Rhodes, iš pradžių ant durų ir kitų daiktų tekdavo lipdyti popierėlius, kad Edvinas įsimintų jų pavadinimus.

Tačiau šį rudenį moksleivis buvo įvertintas už pastangas – jo eilėraštis „Dreams“ („Svajonės“) apie jūros bangas, dūžtančias į uolėtą krantą, pateko tarp dešimties, konkurse sulaukusių palankiausių įvertinimų.

Dar labiau pasisėkė šiaurinėje Airijos dalyje, Monaghano mieste, gyvenančiam 13-mečiui Gvidui Ratkevičiui.

Praėjusiais mokslo metais jis tapo pirmuoju lietuviu, laimėjusiu rašinio anglų kalba konkursą. Berniukui, kaip ir 30 tūkst. kitų šalies šeštokų, teko parašyti 1 tūkst. žodžių ilguo teksta apie tai, kas dedasi pasaulyje ir jų gyvenamoje vietoje.

Gvidas DELFI pasakojo rašęs apie paukščių gripą, planuojamą uždaryti miesto ligoninę, kitas Monaghano problemas.

Iš visų rašinių buvo atrinkti 27 geriausi, o galiausiai nuspręsta, kad paties geriausio rašinio autorius – jaunas lietuvis. Kodėl būtent jis pripažintas laimėtoju – kad padarė mažiausiai klaidų, sklandžiausiai dėstė mintis ar sukūrė įdomiausią „siužetą“, septintokas teigė nežinąs. Jis spėjo, kad dėl to, jog aptarė daugiausiai įvykių.

Anot Gvido, mokytojai tik paaiškino taisykles, o ką konkrečiai aprašyti, kur ieškoti informacijos, pasirinko pats. Klausiamas, kodėl rašinyje gvildeno problemas, kurios net ne visiems suaugusiems būna įdomios, berniukas teigė tuo besidomįs, apie tai daug kalbama mokykloje.

„Norėčiau būti politikas“, – prasitarė jis, klausiamas, kuo galvoja tapti užaugęs ir baigęs mokslus. Tačiau ką norėtų daryti kitaip, nei dabartiniai politikai, prisipažino dar negalvojantis.

Anglų kalba berniukui nebuvo didelė kliūtis dalyvaujant konkurse. Šios kalbos jis pradėjo mokytis dar mokykloje Šiauliuose, kuriuos paliko būdamas antrokas. Dabar Gvidas dažniau bendrauja angliškai, nors ir su tėveliais, ir su kai kuriais mokyklos draugais lietuviais šnekasi gimtąja kalba.

Tuo tarpu ranką, o ne liežuvį jis miklina tik susirašinėdamas su Lietuvoje likusiais bičiuliais. „Mokytis anglų kalbos lengviau, nei lietuvių“, – atsiduso berniukas.

Airijoje gyvenantys moksleiviai lietuviai dažniau šturmuoja aukštumas sporte, pavyzdžiui, futbole. Tuo tarpu literatūriniai sugebėjimai buvo įvertinti bene vienintelio Gvido.

Jo tėtis Kastytis pasakojo Airijoje gyvenantis penktus metus. Ji dirba mašinų remonto įmonėje ir tikino esąs patenkintas tiek darbaviu, tiek gyvenimu žaliojoje saloje, todėl apie grįžimą gimtinėn kol kas nesvajoja. Lietuvą po nas Kastytis aplanko tik porą kartų per metus.

Žymiausio Anglijos lietuvio palikimas

Daiva Baronienė

Visas rankraštinis Kazimiero Barėno palikimas ir gausi jo biblioteka perduota Panevėžio apskrities bibliotekai.

Pusantrų metų truko iki šių metų gruodžio 30-ąją rašytojui Kazimierui Barėnui būtų sukakę šimtas metų. Deja, rašytojas mirė 2006-ųjų kovą. Tačiau kūrėją dar ilgai primins gausus jo kūrybos palikimas, kurį rašytojo našlė Marija Barėnienė perdavė Gabrielės Petkevičaitės-Bitės viešajai bibliotekai.

Penkių novelių knygų ir keturių romanų autorius K.Barėnas gimė keliolika kilometrų nuo Panevėžio, baigė šio miesto berniukų gimnaziją, vėliau lituanistikos studijas Kauno Vytauto Didžiojo universitete. Gimtinėje pasireikšti jam teko mažai - sovietinė mūsų šalies okupacija K.Barėną privertė pasitraukti į Vakarus. Prieglobstį jis rado Mančesteryje, vėliau - Londone.

Gyvendamas Anglijoje, rašytojas ėmėsi aprašinėti gimtinę, okupuotos mūsų šalies gyvenimą. Ypač vaizdžiai tai padaryta jo knygoje „Meškos maurojimo metai“. Be to, kai

kūrė didžiuosius kūrinius, K.Barėnas emigracijoje įkūrė ir knygų leidyklą, joje leido išeivijos lietuvių kūrinius, redagavo laikraštį „Europos lietuvis“.

Per ilgą savo gyvenimą K.Barėnas sukaupė turtingą biblioteką ir gausų archyvą, kuriuos artėjant gyvenimo saulėlydžiui nutarė dovanoti gimtinei. Pirmoji jo dovanotų kone dviejų tūkstančių knygų ir periodinių leidinių siunta Panevėžio apskrities biblioteką pasiekė prieš dvylika metų, antroji - prieš septynerius metus. Ir štai trečioji siunta Panevėžį pasiekė pačioje 2007-ųjų pabaigoje.

K.Barėno palikimą įvertinęs Kultūros ministerijos sekretorius Rolandas Kvietkauskas atkreipė dėmesį, kad rašytojo ir jo žmonos dovanos įpareigoja tyrinėti šį palikimą, pasinaudoti juo mokslinėms studijoms.

Lietuvos ambasadorius Didžiojoje Britanijoje Vygaudas Ušackas pabrėžė, kad Londone įkurta ir veikia K.Barėno šeštadieninė mokyklėlė lietuvių vaikams.

Ambasadorius palinkėjo, kad ir Lietuvoje būtų kuo gausiau įprasminamas garsaus Anglijos lietuvio palikimas.

„Lietuvos žinios“ 2008-01-03

Emigruoja daugiau išsilavinusių žmonių

-Lietuvos gyventojų emigracijos mastai mažėja, tačiau daugėja išvykstančių jaunų ir išsilavinusių žmonių.

Lietuvos statistikos departamento duomenimis, praėjusiais metais emigravo 27,800 Lietuvos gyventojų.

Daugiau kaip pusė (15,200) savo išvykimo nedeklaravo. Pernai iš Lietuvos išvykusiųjų buvo beveik du kartus mažiau nei 2005-aisiais, kuomet emigravo 48,100 gyventojų.

Iš Lietuvos išvyksta daugiausiai jauni žmonės. 2006 metais penktadalį emigrantų sudarė 25—29 metų amžiaus gyventojai, 15 proc. išvykusiųjų buvo 20—24 metų amžiaus.

Didėja išsilavinusių emigrantų dalis. Praėjusiais metais kas penktas emigravęs buvo baigęs aukštąją ar aukštesniąją mokyklą, o 2001 metais toks buvo kas devintas.

2006 metais šeši iš dešimties 15 metų ir vyresnio amžiaus emigrantų prieš išvykdamį nedarbo. Kas šeštas emigravęs šio amžiaus gyventojas buvo specialistas, aptarnavimo sferos ar prekybos darbuotojas. Kas aštuntas emigrantas buvo nekvalifikuotas arba aukštos kvalifikacijos

darbininkas.

Daugiau nei pusė (apie 70 proc.) emigrantų pernai išvyko į Europos Sąjungos valstybes nares: Jungtinę Karalystę, Airiją, Vokietiją, Ispaniją. Kas trečias išvyksta į kitas valstybes: JAV, Rusiją, Baltarusiją.

Praėjusiais metais 53 proc. emigravusiųjų buvo vyrai, 47 proc. — moterų. 44 proc. 18 metų ir vyresnio amžiaus emigrantų moterų ir 42 procentai vyrų buvo susituokę asmenys.

Daugėja išvykstančiųjų dėl šeimyninių aplinkybių, t.y. išvykstama pas anksčiau emigravusius šeimos narius ar sudarius santuoką su užsieniečiu. Daugėja išvykstančiųjų mokytis: 2001 m. tokių buvo 4 proc., 2006 m. — 7 proc.

Dalis emigravusiųjų Lietuvos piliečių grįžta atgal. Per pastaruosius trejus metus jie sudarė didžiąją imigrantų dalį. Pernai 5,500 (71,1 proc.) imigrantų buvo Lietuvos piliečiai.

Vilnius, lapkričio 9 d.

Mokslininkas: vis dar daug mitų apie imigraciją

Kalbėdamas su Lordų Rūmų komitetu, Svonsio Universiteto daktaras Heaven'as Crawley'us teigė, kad tūkstančiai Rytų europiečių, atvykstančių į Velsą, užpildė stygių darbo rinkoje ir padeda auginti ekonomiką.

Velso Asamblėjos Vyriausybės duomenimis, čia užsiregistravę dirba 16 225 migrantai iš aštuonių Rytų Europos valstybių.

Daugiau negu du trečdaliai šių imigrantų atvyko iš Lenkijos.

„Klaidingas požiūris, kad dauguma jų dirba prastai kvalifikuotą darbą. Taip pat klaidinga manyti, kad imigrantai

sumažino vidutinį rinkos darbo užmokestį“, - teigia jis.

Pasak mokslininko, kur kas didesnis pavojus yra, jei išsiplėdys D. Britanijos vyriausybės prognozės, jog didžioji dalis imigrantų namo grįš po penkerių metų, skelbia workpermit.com.

„Čia ir yra tikrasis pavojus. Mes praleidžiame daug laiko raudodami, kad mus užplūdo imigrantai, tačiau jei jie išvažiuos, liks didžiulė spraga darbo rinkoje“, - sako H. Crawley'us. Todėl, anot jo „sienos uždarymas nėra pasirinkimas“.

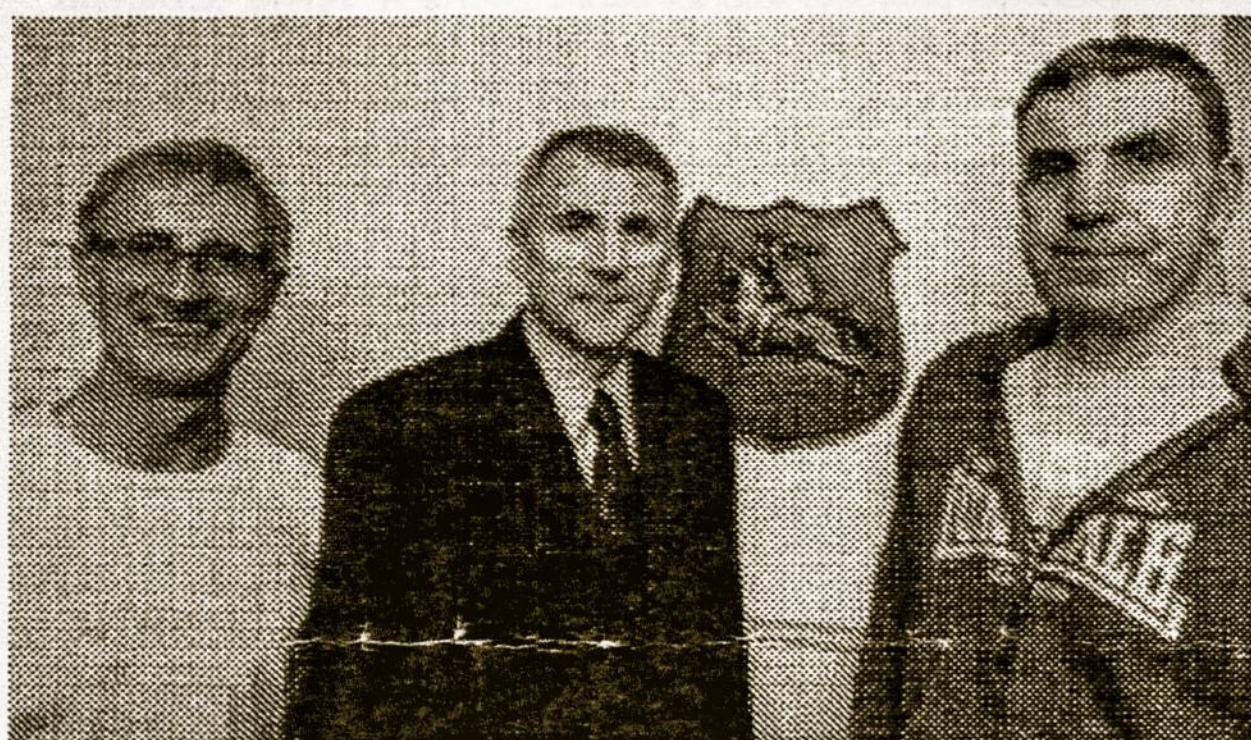
MANČESTERIS

Kalėdų 12-tą dieną (2008 sausio 7d.) Kalėdų Senelis apsilankė ir Lietuvių klube, susitiko su Loretos vedama Teatro grupe ir mokinėliais.

Jie buvo šventiškai apsirengę, pristatė gražią programą su ateinančio spektaklio ištrauką.

Pasveikinę Senelį, jie gavo iš jo dovanelių.

Mančesterio Lietuvių klube vykusių konsuliarinių dienų metu apsilankė LR ambasadorius Vygaudas Ušackas.

Nuotraukoje su klubo pirmininku Jonu Podvoiskiu (kairėje) ir Klubo vedėju Franku Bernatavičium.

MANČESTERIO PRANEŠIMAI

Bandom surinkti mažą chorą giedoti per mišias. Nieko sudėtingo, ir nereikia bijoti, kad balsas prastas. Svarbiausia sutikti padėti mums.

Daugiau apie repeticijas ir kt. - Julija 07895267497

Lietuviški patiekalai - Čikagos „ABC-7“ televizijoje

Čikagos miesto televizijos kanalas „ABC-7“ gruodžio 24-27 dienomis rytinės programos metu žiūrovams pristatė šventų Kalėdų tradicijas iš įvairių pasaulio šalių, su kurių miestais Čikaga yra pasirašiusi susigiminiavusių miestų sutartis. Tarp tokių miestų yra ir Lietuvos sostinė Vilnius.

Lietuvos generalinis konsulas Čikagoje kartu su lietuviško maisto kavinė „Smilga“, įsikūrusia Čikagos priemiestyje Darien, „ABC-7“ televizijos studijai parūpino tradicinių lietuviškų kalėdinių patiekalų – kūchiukų ir aguonpienio.

Studiją puošė ir JAV gyvenančios liaudies menininkės Marijos Kriaučiūnienės sukurtais ir pagamintais kalėdiniais žaisliukais papuošta eglutė.

Gruodžio 27 dienos rytinės programos metu žiūrovams trumpai buvo papasakota apie Lietuvos ir kitų Rytų Europos šalių kalėdines tradicijas, studijoje puikavosi nacionaliniai kalėdiniai patiekalai.

Laidos fragmentus galite pasižiūrėti „ABC-7“ televizijos interneto svetainėje. Šioje svetainėje taip pat galite rasti patiekalų, kurie buvo pristatyti programos metu, receptus.

LIETUVIAI PASAULYJE

BALTARUSIJA

Pelesos ir Rimdžiūnų lietuviukai lankosi Vilniuje

2007-12-17

Šiandien (gruodžio 17 dieną) moksleiviai iš lietuviškų Pelesos ir Rimdžiūnų mokyklų lankosi Vilniuje. Į sostinę atvyko apie šimtas vaikų.

Pirmiausia jie dalyvavo šventiniame renginyje Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino bažnyčioje, kur broliai pranciškoniai pasveikino vaikus artėjančių Kalėdų proga.

Paskui jie viešėjo Prezidentūroje, kur susitiko su prezidentu Valdu Adamkumi ir ponia Alma Adamkiene.

Šalies vadovas domėjosi lietuviškų mokyklų veikla ir jų padėtimi Baltarusijoje. Prezidentas V. Adamkus pasveikino moksleivius artėjančių švenčių proga, palinkėjo turinin-

gos viešnagės ir gražių išpūdžių. Valstybės vadovas pakvietė mokinius ir jų mokytojus lankytis Lietuvoje, nepamiršti mūsų šalies kultūros ir tradicijų.

Po pietų moksleiviai iš Baltarusijos lankėsi kine, juos ten sveikino Kalėdų senis.

Pelesos nevalstybinėje lietuvių vidurinėje mokykloje mokosi daugiau kaip 70 vaikų. Ši mokymosi įstaiga yra

visiškai išlaikoma Lietuvos ir šiais metais švenčia 15 metų sukaktį.

Prieš 11 metų Gervėčių krašte, Rimdžiūnuose įkurtą vidurinę mokyklą lanko virš 60 moksleivių. Abiejose mokyklose moksleiviams skiepijamos dvasinės vertybės, gaivinami tautiniai papročiai ir tradicijos, ugdoma lietuviybė

ir pilietiškumas.

Kelionę į Vilnių Baltarusijoje gyvenantiems ir lietuviškas mokyklas lankantiems vaikams dovanojo Lietuvos Respublikos ambasada Minske.

VOKIETIJA

Pasigedo ištiestos rankos 2007-12-29

Mindaugas Milinis

Klaipėdietė Inga Rinau, tarsi liūtė kovojanti dėl teisės auginti mažametę dukrą, šiomet prikaustė visos Lietuvos dėmesį. Naujųjų metų ji laukia su nerimu.

Šiuo metu Klaipėdos universitete vokiečių kalbą dėstanti I. Rinau, kalbėdama su LŽ apie besibaigiančius metus, atsargiai rinko žodžius. „Man į galvą ateina prieštaringos mintys. Šiomet išgyvenau daug akimirkų, kai slėgė neviltis. Tačiau būta ir linksmų minučių. Skaudžiausia, kai grįžusi iš Vokietijos buvau palikta viena su savo bėdomis, niekas neištiesė pagalbos rankos. Nei teismai, nei vaiko teisės turinčios ginti institucijos. Vyresnysis sūnus sirgo, o mažajai tebuvo pusantrų metų“, - prisiminė klaipėdietė. Ji neslėpė, kad tada dar nebuvo atsigavusi po gimdymo ir nuo svetimoje šalyje patirtų išgyvenimų.

„Buvo minučių, kai norėjosi nuleisti rankas ir pasiduoti, tačiau teko kovoti už savo vaiką kaip liūtei. Supratau, kad Lietuvoje nėra įstatymų, ginančių motiną ir vaiką. Apėmė apmaudas įsitikinusi, jog toleruojama pozicija, kad atimti dvejų metų vaikutį iš mylinčios motinos visiškai normalu. Juk taip su šaknimis raunamos švenčiausios vertybės. Kad ir kaip baigtųsi visa ši istorija, ji paliks neišdildomą pėdsaką tiek mano, tiek dukters gyvenime“, - kalbėjo I. Rinau.

Kita vertus, ji prisipažino, kad buvo malonu sulaukti kai kurių politikų ir paprastų žmonių palaikymo. Klaipėdietė

optimistiškai nuteikė pilietinė akcija, per kurią ją ir jos dukrą Luisą palaikė dešimtys tūkstančių visos šalies žmonių.

Tačiau I. Rinau ir trejų metų sukaktį sausį švėsiانčios Luisos dar laukia nerimo dienos. Jau kitų metų sausio pradžioje Lietuvos Aukščiausiasis Teismas paskelbs nutartį, ar bus atnaujintas bylos dėl mažametės L. Rinau perdavimo į Vokietiją nagrinėjimas. Be to, kitų metų sausį I. Rinau skundą nagrinės ir Vokietijos teismas.

PRANCŪZIJA

L. Mažutis: malonu segėti PLB ženkliuką

2007-12-24

Lina Mažutį sutikome Prancūzijos mieste Strasbūre, į striukę įsisegusį Pasaulio lietuvių bendruomenės ženkliuką. Gal ne iš karto, bet Supramolekulinės inžinerijos institute studijuojantis mokslininkas sako galvojantis dirbti Lietuvoje.

Lietuvoje nemažai kalbama apie tai, kad būtina susigrąžinti jaunos protus. Savo ruožtu, mokslininkai argumentuoja, kad grįžti kur Lietuvoje nelabai yra.

O ką Lietuva tuomet gali pasiūlyti jaunam mokslininkui?

„Jei grįžčiau į universitetą, ar kitur, kur veikia kitokia sistema, tikriausiai susidurčiau su ribojimais ir biurokracija. Tuo ir pasibaigs, kad būčiau užgožtas. Tačiau dabar dar galvoju kuriam laikui prasitęsti savo studijas čia.“

Tavo striukėje – Pasaulio Lietuvių Bendruomenės ženk-

liukas. Ar tai svarbi simbolika?

“Aš Strasbūre tik antrus metus, bet prieš kelis mėnesius buvau išvažiavęs į Barseloną, kur rinkosi Europos lietuvių jaunimas. Ir buvau labai labai maloniai nustebintas žmonių draugiškumo! Nesitikėjau, kad su nepažįstamais žmonėmis galima taip greitai rasti bendrą kalbą. Tampame imlesni matyt tokiam lietuviškam bendravimui. Po to susitikimo išsivežiau labai teigiamą nuomonę apie pasaulio lietuvius, todėl ir ženkliau įsisečiau.”

“O kaip iš toliau atrodo Lietuva?”

“Man išaugo ilgesys, tapau didesnis patriotas. Norisi prisidėti prie Lietuvos kūrimo. Paskaitau spaudoje, pasižiūriu televiziją ir nesmagu darosi – juk mes patys esame šeiminkai, o nesugebame susitvarkyti. Be to, tokios kelionės padeda kitaip vertinti visus įvykius, ne tik iš lietuviško trobos lango.”

KANADA

Šiais metais Edmonton LB išdrįs

padaryti šį bei tą daugiau 2007-12-27

Dalia Cidzikaitė

Lapkričio 6 d. Lietuvių Bendruomenė Edmonton (Kanada) pristatė visuomenei savo naujausią projektą — Mikalojaus Konstatino Čiurlionio simfoninės poemos „Miške“ kompaktinę plokštelę (CD). Apie projektą, jo įgyvendinimą, pagalbininkus bei patį rezultatą sutiko papasakoti LB Edmonton pirmininkė Nijolė Karosaitė Korris, kuri pati turi 18 metų darbo patirtį su simfoniniais orkestrais bei operos kompanijomis Šiaurės Amerikoje bei Europoje. Ji dirbo su tokiomis kompanijomis kaip Glyndebourne Festival Opera, Toronto Symphony bei Edmonton Opera.

Nr. Karosaitė-Korris, 2007 metų pavasarį pateikė paraišką Province of Alberta's Community Initiatives Program, prašydama paramos trims kultūriniais projektams. Pirmajam — filmui (DVD) apie lietuvių bendruomenę Edmonton sukurti; antrajam — nuotraukų albumui apie Edmonton Lietuvių Bendruomenę, jos istoriją ir trečiajam projektui — Mikalojaus Konstatino Čiurlionio simfoninės poemos „Miške“ įrašymui ir kompaktinės plokštelės išleidimui.

“Mums tikrai pasisekė — džiaugėsi LB Edmonton pirmininkė. Gavę finansinę paramą mes jau įgyvendiname pirmąjį projektą — sukūrėme filmą apie savo lietuvių telkinį Edmonton. Knygos projektą numatoma pabaigti 2008 metų rudenį, o kompaktinę plokštelę pabaigėme įrašyti šių metų spalį.

Paklausta, kaip gimė sumanymas išleisti būtent M. K. Čiurlionio kompaktinę plokštelę, Karosaitė-Korris sakė, jog jos sūnus Tadas ir ji pati nesėkmingai bandė surasti nesenų Čiurlionio kūrinių „Miške“ ir „Jūra“ įrašų. Kanadoje jų rasti nepavyko — visi įrašai buvo išpirkti. Tadas grojo kontrabosu Edmonton Jaunimo orkestre (Edmonton Youth Orchestra) ir buvo didelis Čiurlionio gerbėjas. Taip ir gimė idėja pabandyti surasti paramą įrašyti Čiurlionį bei padaryti jį prieinamesnį Šiaurės Amerikos muzikos klausytojams — prisipažino pašnekovė.

Projekto autoriai pasirinko Čiurlionio simfoninę poemą „Miškas“, nes, kaip sakė Karosaitė, yra taip sunku surasti šio kūrinio įrašų. Tiesa, galima surasti keletą įrašų styginių kvartetui ir fortepijonui, tačiau jokių „Miške“ ir „Jūra“ įrašų praktiškai nėra, — tvirtino ji. „O juk iki šios

dienos būtent Čiurlionio simfoninės poemos yra laikomis pačiais asmeniškiausiais, intymiausiais ir išpūdingiausiais kompozitoriaus jo kūriniais. Šiuose savo kūriniuose Lietuvos kompozitorius sugebėjo pagauti tai, kas yra amžina mūsų pasaulyje, ir tai visada švies kaip gamtos galia ir jo meilė gimtajai žemei — Lietuvai.”

Ne gana to, šis naujas Čiurlionio „Miško“ įrašas pirmą kartą Čiurlionio dviejų styginių kvartetų atlikimą išplėtė iki pilno styginių orkestro. Toks pasirinkimas, — pašnekovės nuomone, — leido lietuvių kompozitoriaus kūrinį atlikti stipriau ir turtingiau nei tradiciškai Čiurlionis buvo atliekamas praeityje.

Tad buvo kreiptasi į Edmonton Jaunimo orkestro dirigentą Michael Massey. Karosaitė prisimena, kaip supažindino jį su projektu ir paklausė, ar jam nebūtų įdomu jame dalyvauti. Kadangi jis Čiurlionio projektą sutiko su dideliu entuziazmu, Tadas surado visus 60 muzikantų, sutikusių paaugoti savo laiką ir tapti Vytis orkestru. Susirinkę muzikantai buvo iš kelių orkestrų: Edmonton Youth Orchestra, University of Alberta Orchestra ir McGill University Orchestra Montreal. Taip gegužės 19–21 d. 60 muzikantų orkestras praleido savo savaitgalį įrašinėdami Čiurlionį.

Edmonton pirmininkė prisimena, jog muzikantai buvo taip susidomėję Čiurlionio muzika, jog norėjo jį atlikti gyvai. Šis jų noras išsipildė gegužės 25 d., tą dieną orkestras gyvai pagrojo koncertą Edmonton miesto rotušėje ir susilaukė Edmonton mero Stephen Mandel pagyrimo.

Kompaktinė plokštelė su Čiurlionio „Mišku“ pasirodė neseniai — švenčiant Šv. Kazimiero parapijos Montreal 100-metį, spalio 6 d. Tą dieną įvyko ir Kanados LB metinis susirinkimas. Anot Karosaitės, pagal susitarimą su Alberta provincija jie kažkiek plokštelių padovanos Kanados universitetų muzikos bibliotekoms, taip pat viešosioms bibliotekoms Alberta mieste, siekiant su lietuvių kompozitoriumi supažindinti kuo daugiau kanadiečių muzikos klausytojų. Šiame projekte dalyvavo apie 80 žmonių. Iš viso išleista 1,000 plokštelių, jas galima nusipirkti iš Kanados lietuvių draugijos Edmonton (Canadian Lithuanian Society of Edmonton, 11629 – 83 Street, Edmonton, Alberta, T5B 2Y7). Vienos plokštelės kaina — 15 Kanados dol., 5 dol. už pašto paslaugas. Čekius rašyti Lithuanian Society of Edmonton. Taip pat galima apsilankyti internete adresu: www.vytisrecords.com.

Projektas nebūtų įgyvendintas, jeigu ne Tado Korris energija ir užsispyrimas. Pasak jo mamos, Tadas nuo mažų dienų buvo aktyvus Lietuvių bendruomenės narys. Paskutiniaisiais metais jis buvo Lietuvos jaunimo sąjungos prezidentas, padėjęs suburti jaunimą, rengęs įvairius renginius ne tik jaunimui, bet ir visai lietuvių bendruomenei Edmonton. Jis suorganizavo Lietuvių namuose speaker's series, taip pat maisto pristatymą senesnio amžiaus lietuviams ir visada pasirūpindavo menine programa — ar tai būtų džiazo grupė „Band of Brothers“, ar jo klasikinės muzikos kvartetas „Mindaugas Quartet“, — prisimena Karosaitė Korris. Jis taip pat praleido as a Page for the Legislative Assembly of Alberta, tai garbė, kuri iki šiol yra suteikta tik 16 jaunuolių iš Alberta provincijos. Tadas Korris gavo keletą apdovanimų už savanorišką darbą keliose organizacijose, įskaitant prestižinį Millenium Scholarship ir Canadian Merit Scholarship. Jis yra ir antrosios vietos Canada Day Youth Award laimėtojas.

LB pirmininkės Edmonton teigimu, įrašinėjant kompaktinę plokštelę didžiausias Tado rūpestis buvo tie muzikantai, kurie paskutinę minutę atsisakė dalyvauti projekte. Jis

praleido nepaprastai daug laiko, kalbėdamas telefonu, rašydamas e-laiškus, stengdamasis surasti tinkamus muzikantus, — prisimena ji. Maža to, jis parengė koncertui ir visą Čiurlionio muziką. Po įrašo prasidėjo ilgas nesibaiigianti montavimas. Tadas drauge su dirigentu Michael Massey praleido ne vieną valandą prie jau gatavo įrašo. Jaunasis muzikantas, šiuo metu studijuojantis muziką Montreal McGill University, parašė ir keletą pastabų naujai kompaktinei Čiurlionio plokštei.

Anot Edmonton LB pirmininkės, šio miesto lietuvių telkinys yra labai nedidelis, jame yra tik 150 narių. Bendruomenė buvo įkurta 1949 metais, 1953 metais ji pastatė Lietuvių namus ir koplyčią. Būdama maža bendruomenė, jos nariai visada vertino ir saugojo savo lietuvišką kultūrinį palikimą, tad per visus šiuos Edmonton LB gyvavimo metus veikė šokių grupės, chorai, o šiais metais pirmą kartą ji išdrišo padaryti šį bei tą daugiau, netradiciško — įgyvendinti tris kultūrinius projektus.

Tačiau būta ir kur kas platesnio projekto tikslo. Karosaitės teigimu, šis Čiurlionio projektas yra geras pavyzdys, kaip galima sujungti Alberta miesto daugiakultūrinę įvairovę su talentingu jaunimu, kuris praturtina provinciją. Ir nors projektas buvo finansuojamas Government of Alberta's Community Initiatives Program per Alberta Lottery Fund, jis tikrai nebūtų įmanomas be jaunųjų muzikantų talento ir pasiaukojimo, kurie paaukojo 2000 valandų, kad šis projektas taptų tikrove, — gražių žodžių Čiurlionio plokštelę įrašiusiems muzikantams ir jų padėjėjams negailėjo LB Edmonton pirmininkė Nijolė Karosaitė Korris.

iš www.draugas.org

LENKIJA

Kūčios ir Kalėdos kadaise buvo kitokios...

Božena Bobinienė

2007-12-27

*Kalėdos, Kalėdos, jau eina pas mus,
Jau lanko giružę, laukus ir namus...*

Šitaip mano keturmetė dukra jau visą mėnesį primena apie Kalėdas. Ir ne tik ji — televizijos reklamos, išpuošti miestai ir parduotuvių vitrinos, kičiniai Kalėdų seneliai, lemputėmis aplipdyti medeliai ir namai.

Dvi savaitės prieš Kalėdas prasideda didieji pirkimai, karštligiškas dovanėlių artimiesiems ieškojimas, aplinkos ir namų tvarkymas... Tik tam visam šurmuly dingsta pagrindinė Kalėdų švenčių prasmė. O jos juk yra ne tam, kad apsikrauti blizgučiais ir kartais visai niekam nereikalingais daiktais, o tam, kad paminėti kūdikėlio Jėzaus gimimą, pasidžiaugti viltimi ir meile, kurią Jis mums atneša. Šiandien Kalėdos tampa komercija, o Kūčių nakties svarbiausias įvykis — sočiai apkrautas stalas ir maišas dovanų...

Mano vaikystės Kalėdos... Jas gal geriausiai atsimenu kažkur nuo 1980-ųjų metų.

Paskutiniai komunizmo „pasispardymai“ Lenkijoje. Daug ko stinga, žiemos — nežmoniškai šaltos ir atšiaurios. O mes su broliu, panašiai kaip ir dabar mano dukros, labai laukėme švenčių. Įstrigo man į atmintį tėvelio iš miško parnešta eglutė, papuošta šiaudiniais ir popieriniais žaisliukais, obuoliais ir šokoladiniais saldainiais (mes su broliu, slapčiomis juos suvalgydavom, o į popieriukus įvyniodavom duonos gabalėlius). Ant eglutės degė paprastos parafi-

no žvakutės (atsimenu, vienašyk taip ir sudegė visa eglutė, vos nekilo gaisras).

Vaikystės šventės man iki šiandien kvepia ta miško eglute; galvoje pasiliko laukimo, paslaptiškumo, stebuklų atmosfera. Matau save ir brolių su prilipdytomis prie lango stiklų nosimis, ieškančius danguje pirmosios žvaigždės.

Stalas nebuvo taip apkrautas, kaip šiandien, — parduotuvėse visko trūko, netgi silkų. Atsimenu, kaip mūsų kaimo parduotuvėlėje kartu su mama iki vėlyvo vakaro eilėje, į kurią susirinko visas kaimas, laukėme prekių. Dar ir dabar jaučiu importinių apelsinų kvapą ir skonį. Gal dėl to, kad taip sudėtinga buvo gauti gardesnio maisto, tada jis atrodė ir skanesnis, ir skalsesnis.

Kūčių vakarienė buvo labai svarbi ir iškilminga. Po maldos, dalijomės paplotėliu ir linkėjome sau visko, kas geriausia. Ant baltai padengto, šienų kvepiančio kūčių stalo buvo paprasti valgiai, visada jų būdavo dvylika, visus juos reikėjo paragauti. Tik po vakarienės ateidavo Kalėdų Senelis (mes jį vadinau Mikalojum), — kiek būdavo baimės! Bet ir vilties, kad ką nors gero gausime. Pliekdavome visus žinomus mums poterių, kad tik pelnyti iš jo dovanėlę.

Dovanėlės buvo kuklios. Nepaprastą džiaugsmą mums teikė saldūs apelsinai, šokoladas, spalvoti tušinukai, plunksninė ar koks nors megztukas. Pasidžiaugę, pailsėję, visa šeima važiuodavom rogėmis į gretimą bažnytelę Pienėnėlių mišiosna.

Nors vėlyvas laikas, dvylikta nakties, bet bažnytelė sausakimša. Čia susirinkę ir vaikai, tokie kaip mes — 4-7-mečiai, ir didesni, ir daug jaunimo. Per daug nematome, nes žmonių galybė, tačiau pasiseka ir prie prakartėlės prieiti, nusilenkti gimusiam Jėzuliui. Skamba kalėdinės giesmės. Nuo žmonių minios šilta ir jauku. Mišios nusitęsia, tad po jų, sūlipę į roges, namo grįžtame jau sumigę.

Mano vaikystės Stebuklinga Kalėdų Naktis — žerintis sniegas, spengiantis šaltis, sidabrinį kelią nušvietusi mėnėsiena, kvepiantys mūsų sodo obuoliai ir importiniai apelsinai, žvakučių spindesys miško eglutėje, aidinčios kalėdinės giesmės...

Galbūt labiausiai Kalėdų šventes išgyvename būdami vaikai, — nes tai gražiausios metų šventės, kupinos magijos ir stebuklų.

Galbūt, išgyvenus ne vienas Kalėdas, jos tampa pamažu rutina. Tam ypač padeda šių laikų gyvenimo stilius. Atrodo, ir šiandien nėra paprasta gyventi, tačiau visko yra per akis, maistas nusibodęs, — juk kasdien galima valgyti tą patį. Švenčių metu žmonės vartoja labai daug svaiginančių gėrimų, lyg tai būtų geriausia proga pasigerti.

Bažnyčioje mažai kas besilanko (nors ir turi kuo nuvažiuoti), nes kam? Prabangios dovanos nebūtinai pradžiugina. Eglutės plastmasinės, padabintos kinietiškais blizgučiais. Na, ir nei sniego, nei šalčio nėra...

Gyvename patogiau (aišku, ne visi), bet ar prasmingiau?

Vis dar stengiuos perkelti į dabartį vaikystėje išgyventų Kalėdų tradicijas ir atmosferą. Tačiau laikai keičiasi: vyresnioji dukra nusprendė, kad Jėzaus gimtadieniui būtinai reikia iškepti tortą. O bažnyčioje labai susirūpino, ar tas kūdikėlis prakartėlėje nesusals. Gal tai pasiliks jos atminty ir prieš vaikystės Kalėdų paveikslą?

Šiandien mano dukrų ypatingai nepradžiugins apelsinai ar flomasteriai — mes galime užtikrinti joms tai kasdien. Visgi didžiausią džiaugsmą joms suteikė Kalėdų senelio padovanotos, televizijoje reklamuojamos, lėlės.

Kažin, ar jų vaikams pakaks lėlių, kad pajustų Kalėdų švenčių stebuklą.

RUSIJA

Sankt Peterburge pradėjo eiti lietuviškas laikraštis

2007-12-27

Po daugelio metų Sankt Peterburge gruodžio 22 dieną pasirodė pirmasis laikraščio „Peterburgo lietuviai“ numeris. Laikraštis leidžiamas lietuvių ir rusų kalbomis.

„Peterburgo lietuvių“ apsiėmė leisti Sankt Peterburgo lietuvių bendruomenės iniciatyvinė grupė – filologės Vanda Kazanskienė ir Apolonija Kalnietė, publicistas Vitalijus Bručas ir kiti. Planuojama, kad nuo 2008 metų laikraštis pradės eiti reguliariai.

Laikraščio leidimą taip pat parėmė Lietuvos generalinis konsulas Sankt Peterburge.

Pirmajame laikraščio numeryje pristatomi Sankt Peterburge vykę kultūriniai ir religiniai renginiai, supažindinama su Sankt Peterburgo lietuvių bendruomenės veikla. Laikraštyje taip pat pateikiami interviu su Sankt Peterburgo lietuvių bendruomenės pirmininku profesoriumi Gintautu Želviu, Lietuvos generaliniu konsulu Sankt Peterburge Eitvydu Bajarūnu ir kunigu Rimantu Gudeliu.

Įvairiais istorijos etapais Sankt Peterburge gyveno, mokėsi, dirbo ir kūrė daug Lietuvos kultūrai, mokslui, tautiniam atgimimui nusipelnusių žmonių – dailininkas Mikalojus Konstantinas Čiurlionis, prezidentas Antanas Smetona, kalbininkai Kazimieras Būga ir Jonas Basanavičius, muzikai Juozas Naujalis, Kipras Petrauskas, dvasininkai Maironis, Jaunius, Vaižgantas ir daugelis kitų. Sankt Peterburgo archyvuose, muziejuose ir bibliotekose yra daug su lituanistika susijusios medžiagos.

Lietuviška spauda Sankt Peterburge pasirodė XIX amžiaus pabaigoje, dar iki 1904 metų, kai buvo panaikintas lietuviškos spaudos draudimas. Tai buvo labdaros, studentiško ir profesinių organizacijų leidžiami laikraščiai ir kiti leidiniai.

iš www.lietuviams.com

NAUJOJI ZELANDIJA

Naujojoje Zelandijoje buriama lietuvių bendruomenė!

2007-12-21

Deimantė Dokšaitė

Gruodžio 9 dieną didžiausiame Naujosios Zelandijos mieste Oklende susirinkę 17 lietuvių ne tik virė ir valgė cepelinus, bet pagaliau galutinai apsisprendė steigti Naujosios Zelandijos lietuvių bendruomenę – „New Zealand Lithuanian Society“.

Pasak vieno iniciatorių Vitalio Skiauterio, bendruomenę

įregistruoti nuspręsta todėl, kad šios šalies lietuviai tiesiog pribrendo platesnei, didesnei veiklai. „Norime atsidaryti lietuvišką mokyklėlę vaikams.“

Oficialus bendruomenės steigimas mums atšia ankas teisiškai ir finansiškai. Galime veikti kaip pelno nesiekianti organizacija.

Finansiškai reikalai pagerės, nes narių aukojamos lėšos bus neapmokestinamos, galėsime gauti paramos iš Naujosios Zelandijos, o taip pat ir iš Lietuvos institucijų. Kaip pelno nesiekianti organizacija gausime nuolaidas patalpų nuomai ir kitkam, kam iki šiol būtų tekę mokėti komercinę kainą. Paaukoję lėšas bendruomenės tikslams, galėsime nusirašyti mokesčių.“ - racionalias priežastis paskatinusias steigti bendruomenę lietuviams.com dėstė su šeima Naujojoje Zelandijoje gyvenantis V.Skiauteris.

Per cepelinų balių, kuris virto ir steigiamuoju bendruomenės susirinkimu, buvo parengti jos įstatai ir susirinkimo protokolas, visa tai išsiųsta registracijai Naujojoje Zelandijoje ir Pasaulio lietuvių bendruomenei.

Pasak pašnekovo, Naujosios Zelandijos lietuviai jau ir anksčiau stengėsi visomis išgalėmis išlaikyti lietuviybę, įskaitant ir cepelinų valgymą. Be to, vienas pagrindinių jų tikslų – propaguoti Lietuvą Naujojoje Zelandijoje. Mes tai jau darėme anksčiau ir to neketiname keisti. Lietuvos vėliava jau kelis metus Vasario 16-osios proga plevėsavo ant didžiausios Naujojoje Zelandijoje tilto Oklendo centre ir tai pritraukė nemažai spaudos dėmesio. Ieškosime visokių galimybių ir toliau.“ – patikino V.Skiauteris.

Pasak jo, tai, kad bendruomenė bus įregistruota oficialiai turės įtakos ir jos veiklai, pašnekovo manymu, tai neišvengiamai suaktyvins veiklą, be to, pašnekovo manymu, ir šis straipsnis nebūtų rašomas, jei ne oficialus bendruomenės įkūrimas.

Paklaustas ar Naujosios Zelandijos lietuviams bendrauti tarpusavyje būtina bendruomenė ir ar jie nebijo būti apkaltinti tik noru gauti lėšų iš Lietuvos, aktyvistas atsakė: „Kaip jau minėjau, finansinės ir juridinės priežastys yra vienos tų, kurios paskatino kurti bendruomenę. Gausime lengvatų kaip pelno nesiekianti organizacija, galėsime pretenduoti į paramą iš Naujosios Zelandijos ir Lietuvos institucijų. Nematau čia nieko smerktino. Tai ką mes galime nuveikti dažnai remiasi į lėšas. O norime nuveikti daugiau!“

Dar nėra aišku kas taps naujai įsteigtos bendruomenės pirmininku, vadovybę ketinama rinkti Vasario 16 minėjimo metu (Vasario 17 dieną).

2001 metų Naujosios Zelandijos gyventojų surašymo duomenimis ten buvo 111 lietuvių. Daugiausia lietuvių į Naująją Zelandiją atvyko po Antrojo Pasaulinio karo. 1945 metais jų ten buvo 24, 1956 metais – 207.

Iš www.lietuviams.com

Oklendas - Naujoji Zelandija

ARGENTINA

„El Mundo de Berisso“ - straipsnis apie Lietuvą

2008-01-03

Berisso miesto savaitraštis „El Mundo de Berisso“ („Berisso miesto pasaulis“) neseniai publikavo Juan Ignacio Forment Kalvelio parašytą straipsnį apie Lietuvą ir lietuvius.

Straipsnyje autorius pasakoja apie Lietuvą bei apie tai, kaip yra organizuota Pasaulio lietuvių bendruomenė ir Pasaulio lietuvių jaunimo sąjunga. Taip pat apie tai, jog Argentinoje gyvenantys lietuviai sulaukia pagalbos iš Lietuvos valdžios institucijų.

Juan Ignacio Forment Kalvelis be visa ko dalijasi ir savo šviežiais išpūdžiais iš apsilankymo Lietuvoje – savo senelio Tėvynėje. Ten jis dalyvavo Tautinių mažumų ir išeivijos departamento rengtame žiniasklaidininkų seminare.

Viskas ko man trūksta – išmokti lietuviškai

Deimantė Dokšaitė

Dvidešimt ketverių metų Juan Pablo Luna Pupelis, Argentinos Lietuvių Jaunimo Sąjungos (ALJS) pirmininkas bei dvidešimt trijų Daniel Deveikis, jo pavaduotojas, Lietuvoje praleido visą mėnesį.

Jiems čia labai patinka – gražios merginos, draugiški žmonės, tvarkingi ir švarūs miestai, Baltijos pajūris. Tačiau nė vienas jų neketina apsigyventi Lietuvoje ir dėl to „kaltas“ šeimos kultas išgalėjęs Argentinoje. Tiesiog šeima juos trauktų sugrįžti ir tiek. Daniel sako lietuvių kalba iki šiol šnekasi su močiute, o Juan Pablo savo mintis dėstė ispaniškai, nors pabuvęs senelių tėvynėje jau pradėjo neblogai suprasti lietuvių kalbą.

2009 – 2010 metų Pietų Amerikoje įvyks Pasaulio lietuvių jaunimo kongresas. Pašnekovai vienbalsiai tvirtina, kad verta į jį atvykti, nes Argentinoje svečių lauks daug draugiškų žmonių, kuriems irgi labai svarbu žinoti, jog visame pasaulyje esama tokių kaip jie – lietuvių.

JAPONIJA

Japonijoje pradeda dirbti Lietuvos kultūros atašė

2007-12-19

Ateinančią šventinę savaitę, Tokijuje, Lietuvos Respublikos kultūros atašė pradeda dirbti japonų filologijos magistrė Gabija Žukauskienė.

Gabija Žukauskienė studijavo Osakos užsienių studijų universitete (Osaka University of Foreign Studies) japonų kalbos ir kultūros studijų programą, gavusi Japonijos Vyriausybės (Monbusho) stipendiją.

1993 metais su pagyrimu baigė Sankt Peterburgo valstybinio universiteto Rytų fakultetą. G. Žukauskienė net dešimtį metų (1997 - 2007) dirbo Japonijos ambasadoje Lietuvoje administracijos darbuotoja, Japonijos informacijos ir kultūros centro vadove, nuo 2003 metų - patarėja kultūros reikalais.

G. Žukauskienė Vytauto Didžiojo universitete vedė japonų kalbos kursus, Vilniaus universiteto Orientalistikos centre skaitė kursą „Japonijos kultūra“, dirbo vertėja Lietuvos tarptautiniame teatro festivalyje „LIFE“, išvertė japonų

dramaturgo S. Yashiro pjesę „Jaja“ į lietuvių kalbą ir buvo aktorės Eglės Mikulionytės to paties pavadinimo monospektalio kūrybinės grupės narė, dirbo Japonų žurnalo „Hanatsubaki“ projektų „Lietuvių menininkas“ ir „Lietuvių baletas“ koordinatorė.

G. Žukauskienė yra daugelio straipsnių, bei leidinių autorė ir vertėja, kultūrinių renginių organizatorė, tarptautinių stažuotčių ir kursų profesinei kvalifikacijai kelti dalyvė.

Tai vienuoliktoji kultūros atašė pareigybė Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės. Dešimt kultūros atašė reziduoja Švedijoje, Prancūzijoje, Rusijoje, Didžiojoje Britanijoje, Lenkijoje, Italijoje, Kaliningrade, Ukrainoje ir nuolatinėje atstovybėje Europos Sąjungoje.

Pasak naujosios kultūros atašė Japonijoje G. Žukauskienės, nuo Nepriklausomybės atkūrimo tarp Lietuvos ir Japonijos klostosi intensyvūs kultūriniai ryšiai.

Jau 1992 metais „Saison“ šiuolaikinio meno muziejuje Tokijuje vyko pirmoji didelė užsienyje M. K. Čiurlionio dailės paroda. Japonijoje sėkmingai koncertavo Lietuvos nacionalinis simfoninis ir Lietuvos kamerinis orkestrai, Čiurlionio kvartetas, pianistas P. Geniušas, M. Rubackytė. Tarptautiniuose teatro festivaliuose dalyvavo E. Nekrošiaus teatro studija „Meno fortas“ ir O. Koršunovo teatras, režisierius J. Vaitkus sukūrė bendrą lietuvių-japonų teatro spektaklį Tokijo „Haiyuza“ teatre. Savo kūrybą japonų žiūrovams yra pristatę kino režisieriai Š. Bartas, A. Matelis. Prestižinio Waseda universiteto kino klube vyko Lietuvos kino dienos. Įvairių kartų ir žanrų lietuvių menininkai yra dalyvavę tarptautinėse parodose ir konkursuose arba surengę personalines parodas.

2005-aisiais - Europos Sąjungos ir Japonijos tautų mainų metais ir pasaulinėje parodoje Aichi EXPO buvo plačiai pristatyti iškiliausi lietuvių atlikėjai ir menininkai.

Lietuvoje japonų kultūros sklaida rūpinosi 1995 - 1997 metais veikęs Japonijos informacijos centras, Japonijos ambasada, bendradarbiaudama su Lietuvos mokslo, kultūros ir meno institucijomis.

1997 - 2005 metais Japonijos vyriausybė pagal Oficialiosios pagalbos plėtrai (Official Development Assistance, ODA) programą nacionalinės reikšmės Lietuvos švietimo, mokslo ir kultūros įstaigoms skyrė negrąžintinas paskolas kultūrai, kurių bendra suma 11,78 milijonų litų.

Pagal Japonijos fondo programas yra remiamos Lietuvos bibliotekos, leidybos projektai, finansuojamas japonų dalyvavimas Lietuvoje vykstančiuose tarptautiniuose meno renginiuose. Kasmet vyksta japonų teatro, muzikos, kino, dailės renginiai.

Ambasada kuriasi arčiau miesto centro

Lietuvos ambasada Japonijoje persikėlė į naujas erdvesnes patalpas arčiau Tokijo centro, kurios labiau nei iki šiol atitiks specifinius diplomatinių atstovybių saugumo reikalavimus.

Iki šiol Lietuvos ambasada buvo įsikūrusi vieno didžiausių pasaulyje miesto pakraštyje ir vienintelė iš ES šalių ambasadų taip toli nuo centro, ją sunku buvo pasiekti viešuoju transportu.

Lietuvos ambasada po kraustymosi įsikūrė šalia kitų ES valstybių diplomatinių atstovybių - Austrijos, Norvegijos, Prancūzijos, Suomijos, Šveicarijos, Vokietijos. Naujoji vieta lengvai pasiekiamama viešuoju transportu, yra gerai apsaugota, didesnės erdvės labiau pritaikytos priimti lankytojus.

Lietuviškose Kalėdose Šiaurės Airijoje

2007-12-22

Lydimi noro pabūti lietuviškos pasakos šalyje bei praleisti vakarą su Kalėdų Seneliu, šeštadienio vakarą tėveliai su savo mažaisiais vyko į Portodowne vykusią kalėdinės eglutės šventę.

Į šventiškai papuoštą Drumcree Community centro salę susirinko daugiau nei 100 tėvelių su savo atžalomis.

Šventinį vakarą organizavo lietuviškos mokyklėlės, kuri atsidarys po Naujųjų metų Portodowne, mokytojos Svetlana, Silva, Rasa, Inga ir Edita.

Su artėjančiomis Kalėdomis tautiečius pasveikino Airijos Lietuvių Katalikų Misijos kapelionas - kunigas Egidijus Arnašius.

Šventinį vakarą organizavo lietuviškos mokyklėlės, kuri atsidarys po Naujųjų metų Portodowne, mokytojos Svetlana, Silva, Rasa, Inga ir Edita. Su artėjančiomis Kalėdomis tautiečius pasveikino Airijos Lietuvių Katalikų Misijos kapelionas - kunigas Egidijus Arnašius.

Organizatorių mintis buvo pakviesti vaikus ir jų tėvelius į kalėdinę pasaką ieškoti Kalėdų.

„Ar žinote kas yra Kalėdos ir kur jų ieškoti?“ - susirinkusiųjų paklausė Laura.

Vaikučiai su kunigu E.Arnašiumi

S.Urbietienės nuotr.

„Aš tau jas surasiu.“ - pasiūlė Kamilė.

Taip pasakiusi mergaitė išėjo Kalėdų ieškoti.

Beeidama Kamilė pamatė verkiančius žvėris, kurie taip pat ieškojo Kalėdų. Todėl visi kartu leidosi į tolimą kelionę.

Keliauninkai, taip bekeliaudami, sutiko ir pavasarį, ir vasarą, ir rudeni, kol pagaliau surado Kalėdas, o jose - Senelį Šaltį.

Akomponuojant mokytojai Svetlanai, mažieji vakaro dalyviai dainavo svečiui iš tolimosios Laplandijos, prašė pabūti ilgiau, atvykti vasarą ir per kitas Kalėdas.

Senelis Šaltis lietuvių vaikams išdalino net 60 dovanėlių. Vaikai, pasitikdami Kalėdas, mokėsi lietuviškų dainelių, šokių ir eilėraščių. Visiems nuotaikingą įspūdį paliko vasaros šokis, kurį šoko Simona, Justė ir Gintarė. Labai gražiai dainavo iš miego pažadinti nykštukai.

Mindaugas Maciulevičius iš Dundalko nufilmavo kalėdinį visų šventės dalyvių sveikinimą Lietuvai, kuris bus rodomas Kūčių vakarą per LTV 2 kanalą.

Kalėdinėmis dovanėlėmis pasirūpinti padėjo Lurgano lietuviškų maisto prekių parduotuvė „Senasis Kaunas“.

Mažieji šventės dalyviai labai nenoriai atsisveikino su Seneliu Šalčiu. Kalėdinių pasakų herojus pažadėjo vaikams atvykti per kitas Kalėdas. Išlydėdami vaikai pažadėjo Seneliui Šalčiui išmokyti naujų dainelių ir žaidimų ir iki kitų Kalėdų surasti naują pasaką.

Vaikučiai su kunigu E.Arnašiumi

S.Urbietienės nuotr.

Irena Žiurauskienė

Lietuviškos Kūčios Portugalijoje:

lašiša vietoj karpio, o apie silkes galime pasvajot

2008-01-07

Silvija Čėplaitė (Lenkijos lietuvė, studijuojanti Portugalijoje)

Kalėdinė eglutė – „gyva“ ar pirktą plastmasinę? Dovanos, kam ką pirkti, ar mamai patiks megztinis, ar broliui bus geros pirštinės? Maistas, būtinai dvylika patiekalų, ir kaip papuošti stalą šiomet? Kelinta piemenėlių mišios, ar viskas jau paruošta? Taip, visada mano namuose atrodė ruošimasis Kalėdoms. Bet svarbiausia visuomet buvo šeima, žmonės kurie metų bėgyje pasimato tik kartais, arba, matosi bet neturi sau laiko. Deja, šiomet Kalėdos buvo be viso to ką minėjau, eglutės, dovanelių, tradicinio lietuviško, na mano atveju perpinto su lenkišku tradiciniu maistu, piemenėlių mišių ir svarbiausia šeimos, nes teko jas švęsti toli – Portugalijoje.

„Kitokios“ Kalėdos Portugalijoje prasidėjo beieškant eglutės, kurios galų gale galėjome surast tik šakas, nes šiltų kraštų klimatas, nepriklausantis eglėms augimui.

Drįsiu pasakyti, jei yra Kalėdos yra ir prakartėlė. Portugalijoje ji irgi buvo, visa laimė su tais pačiais dalyviais joje, bet padaryta iš palmių lapų - egzotiška prakartėlė. Ir gatvių papuošimai labai įstrigo, visur baltos ir mėlynos lemputės, ir ne tik Coimbros mieste kur mes lietuviai studijuojame, bet beveik visuose dideliuose miestuose tas pats.

Na, ir priėjom prie svarbaus elemento - maisto. Iš karto pasakysiu, dėl daugumos patiekalų buvo tariamasi su mūsų motinomis, nes nors jau dvidešimt metų valgau Kūčių vakarą burokėlių sriubą su baravykais (pas lenkus pirmas patiekalas Kūčių vakarą tai sriuba) net neįsivaizdavau nuo ko ją pradėt gaminti, kad skonis būtų toks kaip namuose.

Beje, baravykus mama iš Lenkijos siuntė, nes kaip įpratom jau sakyti lietuviai Portugalijoje: „tokių dalykų čia nerasta“. Dauguma mūsų kaip pagrindinį maistą valgo karpį ir silkę, kurių šioje valstybėje taip pat „nerasta“. Negalėjom prašyti tėvų, kad atsiųstų mums iš Lietuvos

silkę ar karpį. Teko pasukti galvą kuo pakeisti vieną žuvį kita. Išrinktoji buvo – lašiša. Silkę išbraukėm iš mūsų patiekalų sąrašo, nes ją neturėjome kuo pakeisti. Kiekvienas mūsų ko gero neįsivaizduoja Kalėdų be kūčiukų ar kaip kiti vadina „šližių“ (atleiskit neįsivaizduoju kuris terminas yra taisyklingas, nes mano namuose jie vadina mi dar kitaip), tik iš kur gauti aguonų, kurių neradom, praėję visus prekybos centrus ir didžiausias maisto parduotuves. Visa laimė rusų parduotuvė mus pagelbėjo, aguonas jau turėjom, ir „kūčiukų“ gamyba prasidėjo.

Be visų maisto produktų trūkumo, gyvos eglės kvapo, piemenėlių mišių labiausiai visi pasigedom savo šeimų. Ir nesvarbu kaip labai stengėmės paslėpti savo ilgesį žmonėms, su kuriais kiekvienais metais sėsdavom prie Kūčių stalo, širdyse buvom su jais, nors veiduose šypsojomės.

Gruodžio 24 dieną Portugalijos mieste Coimbra, šeši lietuviai sudarė vieną bendrą lietuvišką šeimą, šeimą kuri paveldėjo visą kas geriausia iš savo šeimų – lietuviškas tradicijas, ir lietuviškos liepsnėlės kurstymą toli nuo Tėvynės.

Senuosius metus atsisveikinome ir Naujuosius pasitikome dar didesnėje lietuvių komandoje,

(prisijungė draugais atskridę iš Lietuvos) prie Atlanto vandenyno – Figuera da Foz

Oras mūsų nelepino, žvarbus vėjas šaldė tiek mus, tiek prie šilto klimato pripratusius portugalus. Nežiūrint į tai, renginys buvo neapsakomas žodžiais. Fejerverkų gausuma skambant muzikai nustebino visus. Bet mane labiau nustebino, nors neturėtų visai, devynių lietuvių tūkstantinėje minioje skanduojamas žodis „LIETUVA“. Tikiuosi žiurkės metai stebins visus taip kaip mane jų pasveikinimas.

Mes, laikinai išemigravę, lietuviai studijuoti į Portugaliją, nebuvome Tėvynėje per Kalėdas ir Naujuosius metus, bet tomis dienomis, vienas kitam buvome Lietuva ir artimiausia šeima.

Studentai prie Kūčių stalo

Nuotr. Silvijos Čėplaitės

EUROPOS LIETUVIS - EUROPE'S LITHUANIAN - MONTHLY 2008, Nr.1

Published by Lithuanian Association in Gt.Britain and Lithuanian House Ltd.: Lietuvių Sodyba, Headley Park Hotel, Picketts Hill, Nr.Bordon, Hants GU35 8TE. Prenumeratos kaina: D.Britanijoje - £25.00 Europoje - £30.00 oro pastu., visur kitur £30.00 paprastu paštu. Vieno numerio kaina £1.00.

Administracija: Lietuvių Sodyba, Headley Park Hotel, Picketts Hill, Nr.Bordon, Hants GU35 8TE. Tel: 01420 472810. **Čekius išrašyti:** "DBLS Europos Lietuvis".

Redaguoja kolektyvas. Vyr. red. Henrikas Gasperas 107 Harlaxton Drive, Lenton, Nottingham NG71JD. Tel.:0115 8410612. E-mail: e.gasperas@ntlworld.com. Medžiagą siųsti redaktoriaus adresu. Redakcija rankraščius taiso ir trumpina savo nuožiūra. Nepanaudoti rankraščiai grąžinami tik susitarus. Atspausdinti straipsniai išreiškia autorių ne redakcijos ar leidėjų nuomonę. Už įdėtų skelbimų turinį nei leidėjai, nei redakcija neatsako.

Kronika**Aukos:**

M.Žemaitienė, Derby	£75.00	L.Songaila, Farnham,	£5.00
S.Urbonavičius, Derby	£5.00	V.Kilius, Grantam	£5.00
P.Poviliūnas, Coventry	£5.00		

Nottinghamo DBLS valdyba praneša, kad šių metų **metinis skyriaus susirinkimas**

įvyks vasario 16 d., 16 val.

Latvių klube, 1A Standhill Road, Carlton, Nottingham.

Po susirinkimo bus paminėta

90 metų Nepriklausomybės paskelbimo sukaktis.

Prašome kuo gausiau dalyvauti šios svarbios dienos paminėjime.

Nottinghamo DBLS skyriaus valdyba

Aukojo Henrikas ir Vida Gasperai	£200.00
Šiuo metu fondo sąskaitoje yra	£2710.00

Lietuvių Namų bendrovės ilgą laiką užsilikusią skolą Inland Revenue norime baigti mokėti šiais metais, todėl prašome visų mielai lankančių Sodybą, prisidėti prie šios skolos užbaigimo.

Šių metų visuotinis Didžiosios Britanijos Lietuvių sąjungos ir Lietuvių Namų bendrovės visuotinis SUVAŽIAVIMAS
įvyks kovo 15 - 16 dienomis, pradžia 13 val.
Lietuvių Sodyboje

Pranešimas krepšinio mėgėjams

Guilfordo krepšinio klubo direktorius Phil Hardy prašo pranešti lietuviams, kad sausio 15 dieną, 19.30 val.

Guilfordo krepšinio komanda žais su Šiaulių komanda varžybose dėl ULEB taurės.

Šių metų varžybose dalyvauja 54 geriausios Europos komandos iš 25 šalių.

Guilfordas yra 30 min. kelionė mašina nuo Londono.

"Europos Lietuvio" redakciją pasiekė žinia, kad prieš Kalėdas Nottinghame mirė, ilgus metus buvęs DBLS narys ir "Europos L." skaitytojas

BALYS GEDZEVIČIUS

Balys gimė 1918 m. vasario 15 d. Utenoje. Angliją pasiekė 1948 m. Nuo pat jaunų dienų įstojo į Šaulių organizaciją, vėliau į Lietuvos kariuomenės Gedimino pulką, su kurio gretomis įžygiavo į atgautą Vilnių. Buvo tikras lietuvis patriotas.

Giliai užjaučia "Europos Lietuvio" administracija ir DBLS skyriaus valdyba.

PAMALDOS

Londono Lietuvių šv. Kazimiero bažnyčia 21 The Oval E2 9DT (rytinėje miesto dalyje, prie Hackney Road) tel.:020 7739 8735.

Pamaldos sekmadieniais:

10.00 val., 12.00 val., 18.00 val.

Darbo dien. ir šeštadieniais 19.00 val.

Šv.Kazimiero bažnyčia pasiekama autobusais 26, 48, 55, 253, D6.

Artimiausia požeminė stotis: Bethnal Green – Central line.

Nottinghame Židinyje

16 Hound Road, West Bridgford, Nottingham NG2 6AH.

Tel.:0115 9821 892

Pamaldos kas antras šeštadienis, 15 val.

Mančesteryje kiekvieno mėnesio paskutinį sekmadienį 12.30 val.

"Europos Lietuvio 2007 m. apyskaita

Pakilus pašto ir spausdinimo išlaidoms 2007 m. turėta mažas trukumas £12.24.

2007 m. pajamos (įsk.aukas).. £3564.00

2007 m. išlaidos £3576.24

trukumas £ -12.24

2006 m. likutis£1447.23

2007 m. balansas£1434.99